

Még több magyar történelmi filmet!

2024 április 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem felénk lejt ez a pálya sem.

Minden tisztelem mellett – hiszen nálamnál sokkal m?veltebb, tapasztaltabb írókról, újságírókról van szó – egy-két apróságot megjegyeznék a Most vagy soha! konzervatív oldalon belüli kritikái kapcsán. Éveken át nagyon hiányoltam azokat a filmeket, amelyek

a magyar történelem legfontosabb momentumait, diadalait, meghatározó pillanatait vitték volna filmvászonra.

Hiszen a több mint ezer éves magyar államiság annyi fontos sikerben, drámában, óriási fordulatban gazdag, amelyek mind-mind megérdemelnék, hogy korunk legérthetőbb formájában, a vizualitás eszközeivel mutassák be azokat.

Óriási igény volt, hogy legyen végre film a Hunyadiak diadalaiból, akik miközben megvédték Nyugat-Európa kapuját, a kor egyik legfejlettebb, legerősebb birodalmát építették fel a Magyar Királyságban. Örülök, hogy a kalandregény mellett végre lesz belőle film is. De ugyanez a helyzet Hadik András rafinált berlini hadjáratával is, amelyről persze olvastam korábban, de a filmből értettem meg igazán, hogy mekkora dolog is volt ez. És szuper volt a Semmelweis Ignácról, az anyák megmentésének életéről szóló film is, teljesen másként gondolok azóta az általa kinkeseresen végbevitt szülészeti reformra. És pontosan ezért van nagy jelentősége az 1848. március 15-i forradalomról készült filmnek is.

Bár nem vagyok filmes szakember sem, de mint a magyar történelmet valamennyire ismerő személynek is tudott újat mondani, új összefüggésekre, új aspektusokra rávilágítani a Most vagy soha. Hát még egy olyan mai fiatalnak, akinek az érzékenyítésben tobzódó Netflix, és a váltakozó egyperces videók, azaz a TikTok jelentik a kizárólagos szellemi táplálékot. **Ezeknek a fiataloknak csak ilyen formában lehet közel hozni Petőfi Sándor, Jókai Mór vagy Vasvári Pál gigászi történelmi alakjait, csak ilyen módon lehet elmagyarázni az akkori körülményeit, és az általuk végbevitt forradalom jelentőségét. Igaz, hogy kiszínezték a történetet, akciódússá és érzelmekben gazdaggá tették, de a leglényegesebb tényeken nem változtattak.** Sőt, azokat közel hozták, érthetővé tették.

Én azt gondolom, hogy egy izgalmas kalandfilmbe csomagolt, csodálatos és meghatározó történelmi eseményt láttunk megfilmesítve, nagyon jó karakterekkel, és érzelmekkel. És minden tiszteletem mellett nem tartom helyesnek a konzervatív oldalról érkező kritikákat, és nem azért, mert esetleg nincsenek bennük jogos észrevételek. **Hanem azért, mert sokkal fontosabb és értékesebb az a tény, hogy megfilmesítettek fontos történelmi személyeket és eseményeket, mint az, hogy esetleg nem színről színre fedik a filmbeli események a megtörtént valóságot.**

A megfilmesítés ténye fontos a fiatalok és az idősebbek miatt, mert miközben a rengeteg streamingszolgáltatóról ömlik rájuk – és ránk is – az érzékenyítéssel átítatott, amerikai szűrt, addig ezekkel a filmekkel a konzervatív oldal is fel tud mutatni olyan színvonalú filmeket, amelyek a mondanivalója vitán felül állóan pozitív és helyes. **A nézők azonosulni tudnak olyan magyar, nemzeti hősszel, mint Petőfi Sándor vagy Jókai Mór.** És nem csak a nagy pénzrablás rablóival, a Narcos drogbáróival vagy a feminista Barbie-val.

Egy olyan térben kell harcolnia itt a konzervatív oldalnak, amelyben az ellenfeleink ügyesebbek. G. Fodor Gábor egy korábbi cikkében „softpolitikának” nevezi ezt a teret, amelyben az igaz, aki jobban meséli el a saját történetet. Ezt pedig szerinte „**a jobboldal ellenfelei jobban értik. Azt hiszem, kevés lesz ezen a csatatéren csupán annyit mondani, hogy ez azért van, mert a Netflix és társai kimosták az emberek agyát. Nem azért van. Arra jöttek rá, hogy történeteket kell mesélni. Olyan történeteket, amelyek vonzóan gyakorolnak az emberek számára. A történeteken múlik minden.**”

Nem felénk lejt ez a pálya sem. Ezért ne bántsuk azt, aki felmegy erre a nehéz csatatérre, és próbálja a mai embernek vonzó módon elmesélni a magyar történelem egy nagyon fontos epizódját. Jobb lenne, ha nem készülne el ezek a filmek? A nemzeti oldal filmkészítőinek a Netflixszel, az HBO-val és a többi streamingszolgáltatóval kell harcba szállniuk, és elvonni az LBMTQ és más érzékenyítéssel átítatott filmektől a nézők figyelmét másfél-két órára. És így átadniuk értéket. Nem lehet könnyű meccs.

Ezért én nagyon szorítok, hogy legyen sok-sok jó magyar, történelmi film, és hogy legyen sok bátor magyar alkotó, aki be mer menni erre a marha nehéz küzdőtérre.

Both Hunor

A szerző a Századvég senior elemzője

Vezető kép: Berettyán Nándor (b), aki Petőfit és Mosolygó Sára (j), aki Szendrey Júliát alakítja a Most vagy soha! című történelmi kalandfilmbe az alkotás díszbemutatója előtt Budapesten, a Cinema City Arénában 2024. március 13-án. Fotó: MTI/Máthé Zoltán

www.pestisracok.hu

Ajánló
